

Van Meegeren copieerde Italiaanse meesters Het oordeel van Dr. G. Knuttel Wzn.

Wij drukken hierbij twee reproducties af: een van het veel besproken doek van Vermeer of Van Meegeren „De Maaltijd te Emmaus”, de ander van een gelijknamig doek van M. A. de Caravaggio. Dr. G. Knuttel Wzn. schreef in zijn boek „De Nederlandse Schilderkunst van Van Eyck tot Van Gogh” o.m. het volgende over het schilderij van Vermeer: „De compositie vertoont zo frappante en in alle details doorgaande overeenkomst met een schilderij van Caravaggio, dat samenhang absoluut zeker is. Er bevinden zich daar op de achtergrond rechts twee figuren, in plaats van het ene dienende meisje bij Vermeer en dit meisje neemt de plaats in van een man bij Caravaggio. Maar overigens heeft Vermeer de compositie zorgvuldig gevolgd, doch tevens — in alle opzichten veranderd! Het stilleven op de tafel is precies eender samengesteld, maar alle voorwerpen zijn vervangen door gelijksoortige, die aan Vermeer vertrouwd waren. En zo gaat het met alles: iedere uitdrukking, het uiterst sprekende en tevens ingehouden gebaar van de hand van Christus — is herzien in een sfeer van diepe innigheid, van verzonkener doorleefd zijn. Het treffendste is het gelaat van Christus zelf. Inderdaad een Dode — en vooral ook daardoor een van een andere wereld. Maar de dood schijnt hier waarlijk overwonnen, omhuild van Mysterie en vol beloften.”

LINKS: De Maaltijd te Emmaus door M. A. de Caravaggio.

RECHTS: De Emmausgangers door Vermeer-Van Meegeren?

Daar komt mijnheer Jordan

Er heerst grote consternatie in de hemel. Een te ijverig afgevaardigde van de hogere regionen heeft een bokser vijftig jaar voor zijn tijd laten doodgaan. Het lichaam is inmiddels gecremeerd. De enige mogelijkheid is dus om in de lichamen van andere mensen deze vijftig jaar over de aarde rond te tolleren. Voor de betrokkene een lastige opgave, voor de regisseur een dankbaar gegeven om een vlotte film met echt Amerikaanse humor te maken en voor het publiek een schouwspel om zich te amuseren met allerlei onverwachte situaties en sensaties.

Alhambra

Rimboe oorlog

In de Cineac aan het Damrak draait voor de derde week de film „Rimboe Oorlog”. Het is een uitstekend gemonteerd verhaal van de werkelijkheid, hoe onder de moeilijkste omstandigheden de geallieerde troepen, onder wie sedert de landingen op Borneo, ook Nederlandse eenheden de Japanners stap voor stap terugdringen. Wie bij het lezen van oorlogsberichten over de strijd in het Verre Oosten zich niet voldoende de moeilijkheden van deze strijd kan realiseren (en wie kan dat eigenlijk wel?) zal goed doen er een uurtje voor te nemen om deze film te gaan zien. In aanvulling op deze film loopt een wereldreportage, waarin een belangrijk deel is ingeruimd voor de 1 Meiviering te Moskou. Men ziet verschillende opnamen van Stalin, onderbevelvoerders en het voorbijtrekkende Rode Leger.

**CINEAC
DAMRAK**

Wereldnieuws

In de zomer van 1940 overviel Hitler de Sovjet-Unie en drong met bangstigende snelheid op het hart van de Unie, op Moskou aan. Wij zien in de Cineac deze opmars, met alle gruwelen, die daaraan gepaard gingen, maar wij zien ook het wonder, dat zich des winters in de witte sneeuwvlakten heeft voltrokken: Hitler werd tot staan gebracht voor de poorten van Moskou en in het Zuiden ging het Rode Leger tot de tegenaanval over. En dan springt het wereldnieuws over naar de Meifeesten van dit jaar. Machtige colonnes marcheren over het Rode Plein, de overwinning is behaald, sterker, indrukwekkender dan ooit is deze parade van het onoverwinnelijke Sovjet-volk. En op de tribune temidden van de Generale Staf slaat Stalin dit schouwspel gade, de bekroning van vijf moeizame jaren van onafgebroken arbeid.

**CINEAC
Reg. Breestr.**

B. R.

Hulp door de „Jantjes”

Indien het op de reizen van de Amsterdamse Toneel- en Reisvereniging „Oostelijke Eilanden en Omstr.” even gezellig toe gaat als op de voorstellingen „De Jantjes”, die deze vereniging drie avonden achter elkaar voor een groot en enthousiast publiek ten gehore bracht, zal de vereniging over de toestroom van nieuwe leden zeker niet te klagen hebben. Het echt Amsterdamse volksstuk werd vlot opgevoerd en het publiek leefde met een „lach en een traan” mee. Bijzonder vermeldt dient te worden, dat op de drie avonden een inzameling voor de nagelaten betrekkingen van illegale strijders werd gehouden, die ruim f 500 opbracht. Dit bedrag werd ons ter hand gesteld en zal door ons aan de „Stichting 1940—'45” worden afgedragen.

Het particulier telegraafverkeer is thans uitgebreid tot geheel Europa, met uitzondering van Duitsland.